

PREDATIE OP EOBANIA VERMICULATA EN HELIX ASPERSA  
IN LE BAR SUR LOUP

door

Henk K. Mienis

Tijdens een gehouden archaeologisch congres in Valbonne, Zuid-Frankrijk, 5-9 juni 1989, had ik mij plechtig voorgenomen om de mollusken nu eens met rust te laten. Hierin slaagde ik wonderwel, hoewel ik danig op de proef gesteld werd door Dr. Sytze Bottema van het Biologisch-Archaeologisch Instituut in Groningen, een andere deelnemer aan dit internationale congres, die om de haverklap informatie kwam inwinnen, wat betreft in de omgeving aange troffen landslakken.

Toen ik echter na het congres nog twee vrije dagen had, die ik kamperend met enkele familieleden doorbracht in het wat noordelijker gelegen Le Bar sur Loup aan het riviertje de Loup, werd ik nog meer op de proef gesteld door het wel wondermooie natuurschoon en de rijkdom aan verschillende biotopen. Dat ik toch nog van mijn voorgenomen plannen afgeweken ben, kwam door het feit, dat ik geconfronteerd werd met enige gevallen van predatie op Eobania vermiculata (Müller, 1774) en Helix (Cornu) aspersa Müller, 1774. In de laatste jaren verzamel ik namelijk zeer intensief alle mogelijke gegevens wat betreft predatie op land- en zoetwatermollusken, om er achter te komen, welke rol deze weekdieren spelen in de diverse voedselketens van andere dieren.

In Le Bar sur Loup komen Eobania vermiculata en Helix aspersa heel algemeen voor. Speciaal in gestoorde terreinen kan men beide soorten in grote aantallen aantreffen, waarbij het opviel, dat zowel juveniele, als volwassen exemplaren van Eobania in grote aantallen aangetroffen werden aan de onderzijde van wingerdbladeren van de druif.

Waar de wegen in dit landelijke dorpje diep in de heuvels snijden, heeft men om aardshuivingen te voorkomen, kunstmatige taluds gemaakt met behulp van uit natuursteen opgetrokken, gemetselde muren. Om de afvloei van regenwater te bevorderen heeft men hier en daar een steen weggelaten, zodat daar kleine relatief diepe ruimten ontstaan, die naar binnen toe vrij toegang geven tot de achter de muur liggende helling. Op heel veel plaatsen werden in deze kleine ruimten grote aantallen lege huisjes van Eobania vermiculata en Helix aspersa aangetroffen. Het was opvallend, dat al deze huisjes op dezelfde manier stukgebeten waren. Deze wijze van predatie is typisch voor knaagdieren. Helaas konden de daders niet op heterdaad betrapt worden, maar ongetwijfeld moeten zij gezocht worden onder vertegenwoordigers van de Gliridae (eikel-, rel- en/of hazelmuizen) of van de Muridae (bos- en grote of geelhalsbosmuizen en/of ratten). Al deze knaagdieren staan bekend als slakkeneters en komen in de omgeving van Le Bar sur Loup voor.